

Staroslověnština

Flexe jmen

Flexe jmen

Jmenná deklinace vyjadřuje:

- ***kategorii pádu*** (7 pádů – stejně jako v češtině)
- ***kategorii mluvnického čísla*** (singulár, plurál, duál – důsledně používán k označování dvou předmětů; vždy společný tvar pro nom., ak. a vok.; jeden pro gen. a lok.; jeden pro dat. a instr.)

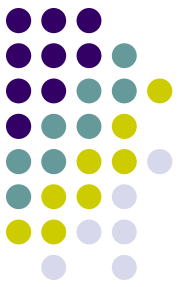

Flexe jmen

kategorie mluvnického rodu:

- u adjektiv se vyjadřovala flexivními koncovkami (maskulinum, femininum a neutrum) jakožto kategorie kongruentní
- u substantiv byl mluvnický rod kategorií lexikální

Deklinace jmen

Ve staroslověňštině se v deklinaci jmen uplatňoval **princip kmenový** (ne rodový)

Podle původního kmene rozlišujeme typy:

- ***samohláskové/vokálnícké*** (**o**-kmeny a **jo**-kmeny m. a stř. rodu; **a**-kmeny a **ja**-kmeny m. a ž. rodu; **u**-kmeny m.r a **i**-kmeny ž. a m. rodu)
- ***souhláskové/konsonantické*** (**n**-kmeny m. a stř. r.; **nt**-kmeny stř. r.; **s**-kmeny stř. r.; **-ъv**-kmeny a **r**-kmeny ž.r.)